

Bratia a sestry,

v dnešnom texte sa stretávame s dvoma skupinami ľudí. Jedni v Ježiša neuverili a druhí v Neho uverili. Pritom tí, ktorí uverili, to urobili na základe poznania a porozumenia.

Najprv sa zamyslime nad tým, čo to znamená uveriť. Veľmi často bola viera chápaná ako protiklad poznania. Mnohí vieru odmietali ako niečo, čo sa rozumu protiví. Vieru pokladali za niečo zastaralé a primitívne. Známe sú výroky ako „náboženstvo je ópium ľudstva“ alebo „viera je barlička pre slabých ľudí“. Veriaci boli takýmito výroky dehonestovaní. Veriť však neznamená odmietat' rozumové poznanie.

Ľudia, ktorí v Ježiša uverili, o ktorých čítame v dnešnom texte, tak učinili na základe porozumenia a poznania. Počuli slová, ktoré o Ježišovi povedal Ján Krstiteľ, potom videli Ježišovo pôsobenie, ktoré bolo neraz zvláštne, udivujúce, či šokujúce. Ježišove slová a skutky boli viac než jasným manifestom toho, že prichádza od Boha, že je Bohom posvätený a poslaný a čo viac On a Otec sú jedno.

Niektorí ľudia to prijali a uverili v Neho. Uveriť neznamená odtrhnúť sa od sveta, niekde sa zavrieť a venovať sa iba nazvime to „duchovným veciam“. Kto uverí v Ježiša Krista, prijíma najvzácnejší dar, ktorý má byť ďalej odovzdávaný vo svete. Jednak máme o viere hovoriť, ale výpovednú hodnotu majú mať naše životy celkovo. Keď veríme, má to byť viditeľné. Každý deň v tom, čo robíme, máme byť usmerňovaní tým, čomu veríme. Prácu máme konať poctivo a najlepšie ako vieme. Už Ján Krstiteľ povedal, keď za ním prišli rímski vojaci, aby nikoho nevydierali, ale uspokojili sa so svojím žoldom. Teda Krstiteľ im nepovedal, aby opustili svoje zamestnanie, ale robili ho poctivo.

Alebo sa pozrime na stotníka Kornelia, o ktorom sa píše v knihe Skutky apoštolov. Kornelius bol veliteľ rímskej jednotky vojakov a stal sa kresťanom. Prijal vieru v Ježiša Krista, potom k nemu prišiel apoštol Peter, aby mu vydal svedectvo, ale nikde tam nečítame napomenutie, že by sa z Kornelia mal stať misionár alebo apoštol. Apoštol Pavol tiež vo svojich listoch vyzýval ľudí, aby podľa svojej viery žili každý deň. Ved' nedá sa dôverovať Bohu a zároveň si privyrábať podvodom. Viera nie len barlička. Viera nám dáva nádej na každý deň.

Skrze vieru v Ježiša vidíme, že všetko, čo robíme, má zmysel. Očami viery sa na svet môžeme pozerat' s optimizmom, že aj keď mnohé zlé veci svedčia o opaku, predsa Boh je Pánom a raz zjaví celú svoju slávu.

Viera, ktorá je živá, sa dá označiť ako dôvera. Jednoducho dôverujeme Bohu, že sa o nás postará, a preto môžeme žiť podľa Jeho slova, aj keď sa to iným môže javiť ako smiešne alebo hlúpe. Niektorí by chceli vieru, ale takú, ktorá vierou ani nie je. Vidíme to na tých, ktorí v Ježišovi Boha nespoznali. Keď bol Ježiš v chráme, obkľúčili Ho a vyzvali k tomu, aby ich už dlhšie nenapínal a otvorene im povedal, či je Mesiáš alebo nie.

Na Ježiša tlačili, aby povedal to, čo už viackrát vyjadril, ale oni to nechceli vidieť a počuť. Ježiš konal skutky, ktoré nie sú v moci človeka, a predsa Ho chceli kameňovať, keď vyhlásil: *Ja a Otec sme jedno.* (30. v.) Chciet' veriť podľa seba je dnes veľmi moderné. Mnohí hovoria: Ved' ja verím, ale nenúťte ma chodiť do kostola. Nieкто zase povie: Ved' som dobrý človek a snažím sa pomáhať iným. Neprejavuje však žiadny záujem o starosti a bremená svojho cirkevného zboru. Veriť podľa seba je postoj tých, ktorí v Ježiša neuverili a o ktorých sám Ježiš vyhlásil, že k Nemu nepatria. Pán Ježiš sa v dnešnom texte vrátil k prirovnaniu pastiera a oviec, ktorým sa 10. kapitola začína. *Ale vy neveríte, pretože nie ste z mojich oviec. Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich poznám a nasledujú ma.* (26 – 27. v.) Kto verí v Ježiša, nasleduje Jeho vôľu a Jeho vôľa je, aby sme žili v tomto svete podľa Jeho slova a v láske, ktorá nie je sebecká, ale obetavá.

Boh prišiel na zem a Jeho príchod nebol veľkolepý na začiatku, ale na konci. Ježiš trpel a zomrel, ale na tretí deň vstal z mŕtvych. Veríme svedectvu tých, ktorých Boh posielal, aby evanjelium hlásali vo svete. Až do dnešného dňa platí Božie slovo a bude tomu tak navždy. Pán Ježiš dôveroval Božiemu slovu. Veriť neznamená vzdať sa rozumu, ale úplne sa odovzdať do Božích rúk a vo všetkom mu dôverovať každý deň. Verme v Ježiša a nechajme sa Ním viesť! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Žalme 37:

„Dôveruj Hospodinovi a čiň dobre, bývaj v krajine, pravdu ostríhaj! Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Uval' na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.